

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 – Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark)

.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 32 af 23. august 2012.

Thor Möger Pedersen

/ Carsten Vesterø

Spørgsmål 32:

Vil ministeren redegøre for, hvad der begrundes den forskellige skattemæssige behandling af statsligt udsendte og udsendte fra offentlige – ikke-statslige – organisationer, herunder begrundelsen for at bevare de skattefrie udetillæg til statsligt udsendte, mens skattefriheden efter ligningslovens § 33 A ophæves for offentlige – ikke statsligt – udsendte?

Svar:

Jeg vil gerne slå fast, at det set fra den enkelte medarbejders synspunkt må være uden betydning, om man modtager en skattefri løn på X kr., eller om man modtager en skattepligtig løn på X kr. + skatten.

Resultatet for den pågældende må være det samme. Derfor er det heller ikke korrekt at fremstille konsekvenserne af ophævelsen af ligningslovens § 33 A sådan, at offentligt ansatte stilles ringere end hidtil.

Jeg har i mine kommentarer til henvendelsen fra Central Denmark EU Office m.fl. redegjort for, at Udenrigsministeriets udsendte medarbejdere modtager et udetillæg, jf. § 7 i lov om udenrigstjenesten. Udetillægget medregnes ikke til modtagerens skattepligtige indkomst.

Det er alene udetillægget, der fritages for beskatning i Danmark. Den almindelige løn for en medarbejder i Udenrigsministeriet er skattepligtig indkomst for den pågældende, hvad enten den pågældende gør tjeneste i København, eller den pågældende er udsendt til tjeneste i udlandet.

Lov om udenrigstjenesten er fra 1983. Loven afløste en tidligere lov om udenrigstjeneste fra 1961, og loven henviser f.s.v. angår udetillæg til en lov fra 1958 (ændret til bestemmelsens nuværende affattelse i 2002). Udetillægget har således en lang historie bag sig.

Jeg må antage, at den historiske begrundelse for ikke at lade andre end udenrigstjenestens medarbejdere være omfattet af bestemmelserne, er, at kommuner m.v. ikke havde behov for at sende medarbejdere til udlandet. Det er udenrigstjenesten, der varetager Danmarks officielle relationer til verden omkring os.

En dansk kommune, der driver lobbyarbejde eller på anden måde agerer i forhold til EU-institutioner, agerer på egne vegne. Den er ikke underlagt nogen statslig politisk instruktionsbeføjelse, og den har ikke – nødvendigvis – interesser, der rækker ud over kommunegrænsen.

Jeg er helt enig i betydningen af det arbejde, som udføres af den personkreds, vi her taler om, men jeg mener ikke, at en direkte sammenligning med udenrigstjenesten er rigtig.